

[Jens Thomsen.]

det være, om Efterslægten kunde bebrejde os, at vi ikke gjorde Dagens Gerning, fordi vi spildte Tiden med at frakende hinanden vort danske Sindelag.

Det er vel nytteløst over for Folketingets ærede Medlemmer at udtale vor Vilje til Samarbejde om enkelte vigtige Spørgsmaal. Vi er jo vant til at blive afvist, selv om det drejer sig om saglige Spørgsmaal, der ingen Berøring har med de partipolitiske Spørgsmaal. Men af Hensyn til de Mennesker, der er vildført af den falske Agitation, saa de har faaet den Opfattelse, at L. S. og Bondepartiet er blevet udanske, vil jeg her sige, hvad vi vil samarbejde om, og hvad vi vil bekæmpe. Vi vil se fuldstændig væk fra de giftige Beskyldninger, der er rettet imod os, og vi vil under fuldt Ansvar gaa i Samarbejde med alle Danske og alle politiske Partier for følgende Formaal: Konge, Flag, Sprog, de gode danske Traditioner, der har skabt Arbejdsvilje og Selvfølelsesdrift, den kristne Tro og Folkefællesskabet, som Andelsbevægelsen er blevet Udtryk for i det danske Folk, men vi vil aabent bekæmpe den Aandsretning, der vil undergrave den kristne Tro, som vi kender fra „Foreningen for borgerlig Konfirmation“, og vi vil bekæmpe den Stemmekøbspolitik og den Understøttelsesmoral, der har undergravet den danske Folkesundhed.

Paa de lukkede Vælgermøder stemples Bondepartiet som udansk, fordi vi ikke er med i den saakaldte nationale Samling. Bondepartiet har aldrig faaet Indbydelse til at være med, og det plejer jo ikke at blive betragtet som en udansk Fremgangsmaade, naar man bliver borte fra det Selskab, hvortil man savner Indbydelse.

Ordføreren for Det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, udtalte i sin Tale under Finanslovdebatten følgende angaaende Samarbejdet med Tyskland — det staar Sp. 213, og jeg beder om Tilladelse til et kort Citat.

Formanden: Ganske kort.

Jens Thomsen: Det ærede Medlem sagde:

„Vi har opretholdt og vil fortsat opretholde en værdig, rolig og loyal Holdning over for Besættelsesmagten, men dermed er under Krigen ogsaa Grænsen naaet for, hvad det er muligt for det danske Folk at yde.“

Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem om, hvad Hensigten er med denne Udtalelse?

Er det en Opfordring til Tyskland om at hæve Besættelsen for at opnaa et virkeligt Samarbejde med det danske Folk, eller er det en Opfordring til det danske Folk om at vise Tilbageholdenhed, saa længe Besættelsen varer? Jeg vil gerne give det ærede Medlem Ret i, at Begivenhederne den 9. April tilføjede det danske Folk et smertende Folkesaar. I Tidens Løb har Danmark været i Krig med alle sine Naboer, og enhver Krig har jo slaaet sit Folkesaar, men heldigvis er de fleste af disse Saar blevet lægt, saadan at der nu er Mulighed for Samarbejde mellem Folkene i Stedet for Had. Jeg vil gerne forstaa omtalte Udtalelse som en Opfordring til Tyskland om at hæve Besættelsen snarest muligt, og jeg vil hilse den Dag med Glæde, da den danske Hær igen overtager Forsvaret af Danmarks Grænse. Jeg vilde tro, at der er Mulighed for at naa dette gennem Samarbejde og Forstaaelse, men vi naar det ikke ved at tænde Hadets Fakkellamp gennem følelsesbetonede Agitationstaler.

Folkesaaet, der blev slaaet den 9. April, maa vi se i Forbindelse med den vældige Krig, der raser over hele Verden, og naar vi sammenligner andre Folks Skæbne med vor, har vi al mulig Grund til at takke den Gud, der raader for Danmarks Sag, som vi synger i Sangen. Man maa jo ogsaa erkende, at Besættelsesmagten i nogen Maade har sat et Plaster paa Saaret, som det danske Folk ikke har Interesse i at faa revet af. Sammenligner man den nuværende Besættelse med andre, maa det vist erkendes, at den nuværende er enestaaende i Verdenshistorien. Min Hjemegn har ofte været besat, og naar man hører Fædrenes Beretninger om disse Besættelser, maa man erkende, at der er en gennemgribende Forskel paa dem og den nuværende. Før i Tiden blev Befolkningen brandskattet af Besættelsetropperne, Bønderne maatte køre i Ægt, det vil sige de enkelte Gaarde maatte stille deres Heste, Vogne og Mandskab til Soldaternes Disposition, de enkelte Sogne maatte udrede Hærens Behov af Slagtedyr, fornødne Varer, o. s. v., altsammen Fremgangsmaader, der er ganske ukendt under den nuværende Besættelse.

Ogsaa paa andre Omraader er der stor Forskel paa den nuværende og tidligere Besættelser. Jeg vil nævne et Par smaa Eksempler fra Dagliglivet før og nu, og af dem vil Mentalitetsændringen hos Officererne fremgaa. Under Krigen i 1864 kom en tysk Afdeling Kavalleri ind paa en Gaard i min By; det var i en bidende Vinterkulde, men til Trods for dette var der en brøsig Officer, der straks gav Ordre til, at Køerne